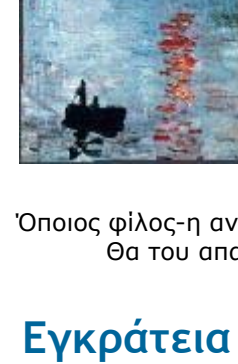

	Ενάλιες Διαδρομές	Διάλογοι Ελευθερίας	
--	--------------------------	---------------------	--

Επισκοπήσεις σημειώσεων

Όποιος φίλος ή συμμετέχων είναι μέλος μας στείλε ένα email nikitas@psyche.gr γράφοντας με κάποιο ψευδώνυμο ή κανονικά όνομα θέλω να γραφτεί. Θα του απαντήσω ή θα μου στείλανε το δωρ με email ή στο τηλέφωνο με το οποίο θα μπορεί να κάνει τη σύνδεση για να σπλέινι μηνύματα.

Εγκράτεια στη σχέση

Μετάβαση στη σελίδα **Προηγούμενη 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 Επόμενη**

view topic **απάντηση**

Ενάλιες Διαδρομές Αρχική σελίδα -> Εκκλησία και Σεξουαλική Ζωή

Επισκόπηση προηγούμενης 0.Ενοτήτας :: Επισκόπηση επόμενης 0.Ενοτήτας

Συγγραφέας
Νικήτας
 Site Admin

Συμμετέχων: 27 Ιουλ 07
 Δημοσιεύσεις: 639

Επιστροφή στην κορυφή

Δημήτρης

Συμμετέχων: 25 Απρ 08
 Δημοσιεύσεις: 92
 Τόπος: Αθήνα

Δημοσιεύθηκε: Περ 10ουλ 10, 2008 10:04 am
 Θέμα δημοσίευσης:

Ζωή

Παρόθεση:
 Έχω προσέξει ότι όταν φτάνουμε στο σημείο να ερωτευθούμε στο σημείο του να θέσουμε τη ζωή μας...
 Πουλάει σφαιρές αυτό συμβαίνει με την σπουδαία του σπινθηρό αυτού...Λιπτήρα για τον ερωτευμένο...παπαδωνικό από την ηλικιαρά του Θεού...

Ζωή δεν νομίζω ότι ερχεται η ώρα που ο Θεός μας θυμίζει ποιόν πρέπει να έχουμε πάνω από όλα.
 Φροντίζω κι αυτό από πριν ο συντροφός μας. Και το χερσάρι δεν είναι η σπαλάκι του αλλά η συνήθεια της ερωτικής σχέσης σε σε βίβλος.
 Η συμβίωση είναι η δοσκάλα της μετοχής... ανθρώπινος

Δημοσιεύθηκε: Περ 10ουλ 10, 2008 2:57 pm
 Θέμα δημοσίευσης:

Νικήτας έγραψε:
 Δημήτρη είσαι όντως στην θεολογική σου κορυφή. Είσαι καλό παιδί που φαίνεται κακό. Εγώ είμαι και φαινομικά κακός.
 Ο έρωτας είναι από τη φύση του αιχμηρός. "Κλέβει" τη συνολική εικόνα. Ο ερωτευμένος έχω το πάντα και θυμάμαι μόνο το ερώμενο πρόσωπο. Το μυαλό του τελει υπό καταλήψη.
 Όσο για τη σωφροσύνη... η σωφροσύνη καταργείται στον έρωτα. Ο έρωτας είναι τρέλλο. Αρπαγή του νοός εν εμπόλεμης νευμάτι

Διαφωνώ. Αυτό που περιγράφεις είναι μια συγκεκριμένη διαχείριση του έρωτα από συγκεκριμένο ψυχισμό. Δεν αφορά στη "φύση του έρωτα". Αυτές είναι λεπτές διευκρινίσεις με θεμελιώδη σημασία.

Είναι στη φύση του καλλιτέχνη η νοσηρή εμμονή με την τέχνη του; Δεν μπορεί είναι ζωγράφος ή μουσικός που λατρεύει αυτό που κάνει, να μην εγκλωβιστεί σε αυτό;
 Είναι στη φύση ενός μεγάλου επιστήμονα που ανευσιτάει από το μεγάλο του σύμπαντος να είναι κοινωνικά απομονωμένος και μοναχικός, κλεισμένος μονίμως στο εργαστήριό του;
 Είναι στη φύση του ανθρώπου που πεθαίνει της πένας να πεθαίνει επί πτωμάτων για να το αποκτήσει λίγο φαγητό;

Όχι Αυτό είναι απλά προκλήσεις - περιορισμοί που καλωμάστε να διαχειριστούμε με σωφροσύνη. Ούτε η τέχνη φταίει, ούτε η επιστήμη, ούτε ο ένστικτο της αυτοσυντήρησης! Ενοχοποιεί τη φύση ενώ θα έπρεπε να ενοχοποιεί **τον τρόπο** με τον οποίο η προοπτική μας διαχειρίζεται τις εκδηλώσεις της.

Θες να δεις έναν ανθρώπινο έρωτα με σταυρικό γάμο; Διάβασε το "Έρωας ήρωας" του Παπαδιαμάντη; Το ήθος ενός βεβήθ ερωτευμένου ανθρώπου που βάζει την αλήθεια για τον ερώμενο πάνω από την αγάπη για τον έρωτα...

Παραθέτω ένα απόσπασμα από κάτι που έγραφα παλιότερα:

Σε κάποια παραλία της Σαντορίνης, γινώσρια η, η θεία Δοξολογία παίζοντας ποδόσφαιρο με φίλους. Καθόμασαν πάλι ως τη όσα του μισάντιτο, όλο μου ψυχή, ν' απέναντι το πέλαγος, μιλώντας και γελάοντας με τις ώρες η παρεμπόδιση στον έρω του κώματος. Μετά απ' αυτό, ίσως άνοδος λίγο η καρδιά μου κι έμεινα να βιάσω αυτή τη Δοξολογία και σ' άλλα πράγματα. Σε μια ζαπτή αγκαλιά, στον έρωτα μιας γυναικάς, στο σπασίρι που ψάγει για τροφή. Αρχισα να βλέπω πως αλ' αυτό είναι νύδεις που μας φέρνει ο Θεός για να υπομιασούμε κάτι απ' την Πάφρογνη της Καπάρση του που ελπίω να μας χαρίσει κάποτε. Μια Καπάρση στην οποία δεν θα μπορούσε να αποδίδει κάτι που να μην απευσιτάει σ' Αυτόν. Κι είναι αυτή η Καπάρση που απεκαί την αλήθινή παρόδση στο Οθελμά Του. Την αλήθινή Υπακοή. Την αλήθινή Ελευθερία.

(...)

Ο Θεός είναι ένας πύξος κι αυτό τ' αποζητάει που αντιλαμβάνεται σε καθένας το ξεγνώμια στην μοναδική του έκθεση ενός μίας με τον θάρβατον ανάμεσα και του θείαρού ναρκωτικού μας. Και τότε, έχοντας χάσει όσα οδιστά κριτήρια αβιολόγησης μας χάρισε ο Θεός μέσα από τη ζωή, γινώσαστε απελπιστικά ευλόγοι στην αίρεση.

Οι θύμιας της νύδεις που ανέρωρα, ε; Αυτές τις οποίες ο Θεός μας χάρισε... Ποιος μας έμεινε να τις περιφρονούμε ή να τις δεχόμαστε «με μέτρα» για να γνωρίσουμε, λέει, «τ' ανώτερα» (ως προς τον Βαθύμ της σποδοχής κι όχι με την έννοια του να έχουμε τη θανάση μην γίνουμε εδωλά...); Πώς έγινε η χαρά αμαρτία;
 Έχεις δεν τη πανία «Ο θανάθρος του διαβόλου»; Αυτή την αίρεση επιστρέφεται ο διδύβλος στον τελικό του μονάλο για να υπομιασώμε τον Θεό και ν' αποτρέψει τον δικηγόρο απ' τη μετάνοια. Την αίρεση του έχει απέρσει ο ίδιος σ' όλο τον «Χριστιανικό» κόσμο... Την Βουδιστική εκδοχή της ασκητικής...

(Αν κάποιος θέλει να δει το πλήρες κείμενο είναι εδώ: <http://www.metheixi.gr/forum/viewtopic.php?t=8>)

Επιστροφή στην κορυφή

Νικήτας
 Site Admin

Συμμετέχων: 27 Ιουλ 07
 Δημοσιεύσεις: 639

Επιστροφή στην κορυφή

Δημήτρης

Συμμετέχων: 25 Απρ 08
 Δημοσιεύσεις: 92
 Τόπος: Αθήνα

Δημοσιεύθηκε: Περ 10ουλ 11, 2008 10:42 pm
 Θέμα δημοσίευσης:

Δημήτρη στα ερωτήματα που θέτεις σου απάντησα ήδη:

"Είσαι καλό παιδί που φαίνεται κακό. Εγώ είμαι και φαινομικά κακός."
 Άς φησίσαμε το φαινόμα ... είμαι!

Δεν έχει κάνει φιλακή και δεν γνωρίζεις τις συνέπειες του νόμου.!

Δεν αν σπασίρω το μαλιό σου μυαλό δεν βρίζεις!

Μήπως μεπερέδεις τη φυσική με την ψυχολογία και τη μουσική με τους ρυθμούς της καθημερινότητας;

Αν ήμουν ελεύθερος και χαλαρός τύπος μόλις σε συναντούσα θα σε άρχιζα στις αγκαλιές, στα φιλά και τις σφαλιράς!
 Ευτυχώς όμως είμαι ψυχαναγκαστικά συγκρατημένος και θα κρατήσω τους τύπους (Τα πρώτα 10 λεπτά)

Ως νέο σε θαμμάζω! Εύχομαι να ωριμασείς χωρίς να αποκτήσεις πολλά καρούμπαλα!

Μες αγάπη

ΥΓ

Είναι σίγουρο πως δεν ξέρω τι λέω

Δημοσιεύθηκε: Περ 10ουλ 11, 2008 11:44 pm
 Θέμα δημοσίευσης:

Νικήτα δε νιώθω ότι απάντησε σε κάτι.
 Απώ το που σπασίρες, χωρίς να με ξέρεις, ότι δεν έχω κάνει κι εγώ το λάθη μου. Το έχω κάνει...

Δεν να τον κινε χαριτωμένες αποφάνσεις για την ανωριμότητά μου, είναι καλύτερο να απαντήσεις επί της ουσίας αυτόν που λέω.

Αν θες να πέσεις ως κριτήριο το δικό σου τρώματό, κατέθεσά το συγκεκριμένο, καλύτερο να έχουμε τη δυνατότητα να έχουμε συγκεκριμένα. Αν δε θες να εκτεθείς, κατέπεσε ανωνύμως λάθη τρώμα.
 Αλλά μη πέσεις ως προσοχή: "Άσε μικρά, εσύ δεν ξέρεις. Ξέρει ο Θεός Νικήτας". Τι να σου απαντήσει ο άλλος ηλίθιος; "Αλλά το γεγονός ότι δε συμφωνώ μαζί σου, θείς Νικήτα, δεν αποτελεί κριτήριο.

Είμαι ανώριμος; Μπορεί, φυσικά. Αλλά ελιγμού μου γιγύ.

Ξαναλέω ότι τα θεολογικά μου επιχειρήματα τα αγνώρισε παντελώς. Γιατί είναι θεολογικό το ζήτημα και το όσα λέω δεν έχουν καμία σχέση με θεολογία.

ΥΓ: Δε μου λες... Στο "Θεός Νικήτας", πώς το εννοείς το "Θεός";
 Όπως το εννοούμε στο "Θεός Έρωτας";

Δημοσιεύθηκε: Σαβ 10ουλ 12, 2008 8:25 am
 Θέμα δημοσίευσης:

θεός είναι με μικρό γραμμένο. Δεν πάντρω δινησε αλλά ρουτογερος.

Το γρασάμενο μου δάκτυλα αρνούονται να πληκτρολογήσουν για τη φύση του έρωτα.

Αν γυρίσω 20 χρόνια πίσω ... κάτι θυμάμαι περί ερωτικής εμπειρίας ... ανεβασμένο στη σελίδα:
<http://psyche.gr/era/emp.htm>

Ε ρ ω τ ι κ ή μ η ρ ι ο

3/6/89

Το ναστέλινο πάθος

έρωθας

στη συντηρή

των δεικνών

της έρμητης νύχτας.

31/1/88

Αλλάριω τριαντάφυλλο

Λαυτήμιο το φεγγαρόφωτο,

στην νασελίνο του προσώπου σου

εγκαταλείπει τη ζωή μου.

Ακροβατώ στα σύνορα

μιας περασμένης ελπίδας

αποζητώντας μ' άλλ μου την αδυναμία

τη λύτρωση στην αγάπη σου

-/-/90

Εσθήρη η Χάρι στην καρδιά μου

κι' είναι όλα θάνατος.

Έπετα μόνο

το κενό,

τα μάτια της,

και η παντοχού απουσία

του Κόσμου.

Εσθήρη η αγανά μου

βοηθά στο μέλι

της καρδιάς της.

8/3/90

Ο λόγος σου,

χρωματίζει στο θαλασσανό αγέρας

κοράλλι ελευθερίας,

σε συχαρμένες ενός άλλου κόσμου.

6/5/89

Η ακριμότητα του προσώπου σου

η μουσική ελευθερία των οφθαλμών σου

ο αυγινός αστερισμός της Χάρης σου...

...σκαλιόζου θανάτρω τη μοναδική μου

23/6/89

Τα μάτια...

Δύο σπασμένες χαράς,

πύλες σμύθβατου κάλλους,

ανταγείες ανανασίας,

Το χέλι...

άνθος θαλασσανό,

λαμπρό κερσόφι φλογισμένο

στο όνομα της αιωνιότητας.

17/2/89

Η ομορφιά σου

αφάνη χαμιά

Εμνήνά τους παλμούς της καρδιάς μου.

Το κορμί μου διάφορο

σ' άγγιγμά σου

παροδίνεται στο χορό της παρουσίας σου.

Ζωντανεύεις μέσα μου μνήμες

του έρωτα

Αν έβγαυ το πρώτο χαμόγελο μιας αναμνήσας,

κι' ίσως τ' Απρίλη παρήβως ανασταμένος,

θα τρέχα με λοχάρτα να κρυφτώ

στις ρίζες τις μουσικές

της καρδιάς σου.

20/4/89

Ξερίχνη των ουρανών,

λαχότρηση η ψυχή μου

να συντηρή

στους αναστατούς βρόχους

των άστρων σου.

23/6/89

Είπα σκεπτική

της φανήσας του ζωοφόρο χαμιάγελο,

θωπέει γλυκά τις

ραμγές της αγωνίας σου.

Μα γιατί τα ερωτικά "πολιμήματα" σταματόν το 90;

Τα μονοπάτια της μνήμης μου γέμισαν μούχλα και ακαθάρια.

Αναδύεται στο μυαλό μου μια ανόητη αμερικανική ύβρις.
 -Falling in Love? Fuck it!
 Και άλλη μια:
 -The women that I've been in love? Fuck them all!

Ζητώ συνγνώμη από τους αναγνώστες αλλά απευθυνομαι προσωπικά στο Δημήτρη.

Έχει επεξεργασθεί από τον/την Νικήτας στις 20ουλ 12, 2008 8:37 am, 1 φορά

Επιστροφή στην κορυφή

Νικήτας
 Site Admin

Συμμετέχων: 27 Ιουλ 07
 Δημοσιεύσεις: 639

Επιστροφή στην κορυφή

Δημήτρης

Συμμετέχων: 27 Ιουλ 07
 Δημοσιεύσεις: 639

Δημοσιεύθηκε: Σαβ 10ουλ 12, 2008 8:35 am
 Θέμα δημοσίευσης:

Δημήτρης

Παρόθεση:
 "Άσε μικρά, εσύ δεν ξέρεις. Ξέρει ο Θεός Νικήτας".

Αλήμονα! ... πάσες φορές δεν νιώθωμ ένα απέναντι στον άλλους αδελφί Δημήτρη;

Ιδιαίτερα πάσες σε θέματα που να πιεσώμε πολλά χρώμα.

Και πόσο δικίο έχουμει!

Και πόσο άδικο!

Δημοσιεύθηκε: Σαβ 10ουλ 12, 2008 10:18 am
 Θέμα δημοσίευσης:

Κλητήμαρ παϊδά.

Νικήτα και Δημήτρη έχεμε μιά διαφορεθ ήλικιας και βιωμάτων από ότι καταλαβαίνω και αυτό σας κάνει να διαφοροποιείστε επί των θεμάτων.

Όσον αφορά το θέμα του αν μπορείς να ερωτευτείς διωνόντα τα όλα είναι με σωφροσύνη όπως το θέτε ο Δημήτρης νομίζω ότι ίσως γίνεται απλά δεν θα είναι ο μεγάλος ο τρελλός έρωτας που λένε.
 Αλλά θα είναι ο έρωτας που ίσους περιγράφει ο Νικήτας στην πρό 90 εποχή του.

Ο σπόλυτος έρωτας σε θέλει και σπόλυτα δικό/η του .
 Εκεί χάνεται . Εκεί ξεχνάς Θεό , οικογένεια , φίλους.
 Εκεί γίνεται συγγραφέας , ποιητής , δημιουργός .
 Βρίσκες την μούσα σου .
 Την ανέβασες σε ένα βάρθο και την λατρεύεις.
 Εκεί δεν βέλεις σωφροσύνη .
 Θεός για τις στιγμές , τις ώρες , τα λεπτά που θα έιστε μαζί.
 Ο Θεός υπάρχει μόνο για να τον δοξολογείς στην καλύτερη περίπτωση. Συνήθως δεν υπάρχει.
 Μόλις , όπως λέει και η Γεράνθη Γαβρηλά, καταβίνει από το βάρθο αγά σ'η μούσα και απομυθιοποιείται.
 Βλέπεις το ελάττωμα . Βλέπεις όλα όσα δεν σου έδωσε ο έρωτας (τ'ρωικός γιστ ο έρωτας). Μετά σου φταίει η μετρία σου και όχι εσύ που δεν είδες καλά .
 Και αφού φταίει αυτή μπορεί να την αφήσεις και να ψάξεις από την αρχή μιά άλλη μούσα έναν νέο έρωτα , να κάνεις ένα νέο βάρθο να λατρεύεις ξανά τον έρωτα...
 Είναι συνεχώς την ζωή σου ερωτευμένος για πάντα ... με άλλα πρόσωπα κάθε φορά ...δεν ξέρω τι κερδίζεις...
 Ο σόφρων έρωτας του Θεού φαντάζομαι να είναι μοναδική «μεταβλήτη» , περισσότερο μου κάνει προς μιά αγάπη που γεννείται και όχι έναν σπόλυτο έρωτα όπως θα τον αντιλαμβάνονται ο Νικήτας .
 Νικήτα , την γνώμη σου θα ήθελα , μπεινε τελικά στον έρωτα ;
 Μήπως παύει να είναι έρωτας από την στιγμή που θα μπει το μέτρο;

Δημοσιεύθηκε: Σαβ 10ουλ 12, 2008 10:54 am
 Θέμα δημοσίευσης:

Ζωή

Παρόθεση:
 Νικήτα , την γνώμη σου θα ήθελα , μπεινε τελικά μέτρο στον έρωτα ;
 Μήπως παύει να είναι έρωτας από την στιγμή που θα μπει το μέτρο;

Ο έρωτας θεμελιώνεται στην απώλεια του μέτρου. Γι αυτό όσο μεγαλύτερος είναι τόσο πιο αλβέρδης συνείδησης έχει.

Έχω διαλύσει τη ζωή μου

Τρεις γάμοι είναι πολλοί. Έχω πάει με 8 γυναίκες και τις τρεις τις παντρεύτηκα!
 Τρεις γάμοι και (v) κηδέεις
 Αν δεν ήμουν καινούριος με τον έρωτα θα την είχα γλυτώσει με λιγότερα τραύματα

Όπου και να κοιτάξω οι γυναίκες με πληγώνουν.

Γι αυτό τα παίρνω εύκολα στο κρανίο με τα ερωτικά

Η κερπήττα στον έρωτα βλάπτει επικίνδυνα την υγεία

Δημοσιεύθηκε: Σαβ 10ουλ 12, 2008 12:06 pm
 Θέμα δημοσίευσης:

Ευχαριστώ πολύ Νικήτα που μναινας στον κόπο να απαντήσεις ...

Δημήτρη εσύ τι λες ;

Από έρωτας έρωτας είναι προτιμότερο ...τι είναι τελικά; πως βιώνεται ; τι προϋποθέσεις χρειάζεται για να βιωηινηθί και τι για να ευδοκίμησει ...καταλήγει και αυτές εες θάνατον όπως και ο άλλος; γιατί υπάρχει ;

θα το εκτιμώσα αν έγραφεες τις σκέψεις σου...

Επιστροφή στην κορυφή

Νικήτας
 Site Admin

Συμμετέχων: 27 Ιουλ 07
 Δημοσιεύσεις: 639

Επιστροφή στην κορυφή

Δημήτρης

Συμμετέχων: 08 Μαρ 08
 Δημοσιεύσεις: 382

Επιστροφή στην κορυφή

Αντίσταση

Συμμετέχων: 08 Μαρ 08